

На Западъ отъ тебе, въ подножието на върха „Купена“ рѣката „Бъзовецъ“ колкочи въ дънъ земя и се спуска на долу, за да се сбере съ Манастирската рѣка — Акъдере.

Щомъ си починешъ, то непременно ще искашъ да отидешъ по нататъкъ. Като се спуснешъ долу при „Бъзовецъ“, ти ще се спрешъ при рѣката, за да сръбнешъ малко отъ ледената ѝ бистра вода. Слѣдъ това ще се искачишъ на „Купена“, а отъ тамъ още малко и ще стигнешъ при „Прѣскалото“. Водата на този водопадъ пада отъ 25 метра височина, заравя се долу изъ сипеите и канаритѣ, и се показва чакъ долу при Манастирската рѣка. Колко весель се чувствуваши сега между горските върхове и балканските води! Тукъ планиски мѣхъ постлалъ цѣлата рѣтлина като дюшекъ, тамъ тѣмна бездѣнна пещера се въвира въ срѣдата на самий върхъ . . . Иска ти се постоянно да си тукъ! А ако ли има съ тебѣ нѣкой тамкашенъ человѣкъ, то ще се прѣхласнешъ, когато почне да ти рассказва гдѣ какви вайводи сѫ ходили, гдѣ турцитѣ нападали овчаритѣ и ги избили, па най-сетиѣ какви звѣрове обитаватъ тия живописни мѣста.

Трѣгнешъ ли слѣдъ това по нататъкъ, то захващаши да се искачвашъ все по високо и по високо, до като стигнешъ на самия върхъ. Отъ тука свободно ще видишъ върха „Мара-Гидикъ“, а подъ него върха „Пилешки-пологъ“ отъ гдѣто захваща да тече рѣката Тунджа на малки вадички. Ако не те покрие нѣкой облакъ, или ако не те пропъди нѣкоя силна буря, която често става тукъ, ти ще видишъ цѣла Сѣверна България, а къмъ югъ — Тракия. Но за сега стига да се бавимъ вече на върха и нека слѣземъ, защото гжстите мѣги почнижихъ да забикалятъ върха и стоението ни става опасно. Втори пътъ пакъ ще се срѣщнемъ.